

ΣΤΟ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΕΠΟΣ 1940 — 41

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑΣ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΟΥ 1940-41

Ο Βορειοηπειρωτικός Έλληνας Εκκινώντας την αγωνιστική πορεία του για τη δικαίωση των επιταγών της ιστορίας μας και των πόθων του Λαού

Αφιερώσει το πρώτο φύλλο της Έφημερίδας στη μνήμη εκείνων που έπεσαν θυσιάζοντας τη ζωή τους στο Βωμό της πατρίδας μας για το θείο δώρο της Έλευθερίας της.

Η πρώτη, και μοναδική, ανταπόκριση του έφεδρου άνδραπολογού

Συντακτών. Αθηνών. Έκ πεποιθήσεως έχθρος του φασισμού ο Κωστής Παπαδόκης, έφρονετο εις το πεδίο της τιμής καθ' ην τα ελληνικά στρατεύματα, εκδιώξαντας τας φασιστικές όρδεις από το έδαφος μας, έρχισαν την νικηφόρον και άπελευθερωτικήν προέλασιν των εντός της Β.Η.Π. Ο δημοσιογραφικός κόσμος, μεταξύ του όποιου ο νεκρός ήρωας απελάμβανε μεγάλην αγόνην και εκτίμησιν δια το ήθος του και την ικανότητά του, κλίνει εύλαδώς το

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

μυχού της ΤΕΡΓΕΣΤΗΣ, δεν έπαυσεν ανά τους αιώνες να υποδουλίζη τας φιλοδοξίας δια την κυριαρχίαν αυτής πολλών ΛΑΩΝ και επέπρωτο να παίξη σπουδαίον ρόλον εις την οσχύν, ιδίως των γειτονικων των μετ' αυτής τοιούτων.

Η θαλασσία αυτή διακλάδωσις της ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ, ή μεταξύ της ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΥ του ΑΙΜΟΥ και της τοιαύτης των ΑΠΕΝΙΝΩΝ, εισχωρούσα και άποκαλούμενη «ΔΑΡΙΑΣ ή ΔΑΡΙΑΤΙΚΟΣ ΚΟΛΠΟΣ ή ΔΑΡΙΑΤΙΚΟΝ ΠΕΛΑΓΟΣ ή ΕΝΕΤΙΚΟΣ ΚΟΛΠΟΣ» και υπό της θαλασοκράτηρας ποτέ ΓΑΛΗΝΟΤΑΤΗΣ ΕΝΕΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ «ΝΥΜΦΗ του ΔΑΡΙΑ», έδωσε και άφορμήν ως άνωτέρω αναφερόμεν εις την δημιουργίαν του ΑΛΒΑΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ, εις το όποιον συμπεριελήφθη και ή ΒΟΡΕΙΟΣ ΗΠΕΙΡΟΣ.

Η προσάθεια της ΙΤΑΛΙΑΣ, όθως έπικρατήσεν εν τη ΔΑΡΙΑΤΙΚΗ ΘΑΛΑΣΣΗ, κατεφάνη ιδίως, όταν ή ΑΥΣΤΡΟΥΥΓΓΑΡΙΑ έζήτησε να ενισχύση την εν τη ΔΑΡΙΑΤΙΚΗ θέσιν της δια της επεκτασεως της και νοτίως των περιοχών της ΒΟΣΝΙΑΣ και ΕΡΖΕΓΟΒΙΝΗΣ.

Ο ούτως πως άρξάμενος άνταγωνισμός μεταξύ ΑΥΣΤΡΟΥΥΓΓΑΡΙΑΣ και ΙΤΑΛΙΑΣ εν τη ΔΑΡΙΑΤΙΚΗ νεκροσύνε έσχετο μετ' την συμμορφώσιν της ΤΡΙΠΛΗΣ συμμορίας (ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ — ΑΥΣΤΡΟΥΥΓΓΑΡΙΑΣ — ΙΤΑΛΙΑΣ) και έπαισε μόνον, όταν κατεστράφη ή ΑΥΣΤΡΟΥΥΓΓΑΡΙΑ, μετά το πέρας του πρώτου παγκοσμίου πολέμου 1914 — 1918.

Απόδειξεις των άνακθεν θλίψεων της ΙΤΑΛΙΑΣ επί της ΔΑΡΙΑΤΙΚΗΣ είναι και ή υπό του ΠΑΠΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Γ' (1177) καθιερωθείσα έσότη των γόμων των ΔΟΓΩΝ ΤΗΣ ΕΝΕΤΙΑΣ μετά της ΔΑΡΙΑΤΙΚΗΣ, αίτινες είναι ή συμβολική εκδήλωσις των θλίψεων αυτής επί της θαλάσσης ταύτης.

Ο μεταξυ ΑΥΣΤΡΟΥΥΓΓΑΡΙΑΣ και ΙΤΑΛΙΑΣ άνταγωνισμός προς ένικράτησιν εν τη ΔΑΡΙΑΤΙΚΗ, ύπληρξεν εν έκ των σπουδαιότερων πολεμικών ζητημάτων της ΕΥΡΩΠΗΣ, προσλαβών όλους νέαν μορφήν μετά τον πρώτον Παγκόσμιον Πόλεμον δια της μεταξύ της ΙΤΑΛΙΑΣ και ΓΙΟΥΓΟΣΛΑΥΙΑΣ διαμάχης δια την επικράτησιν επί της θαλάσσης ταύτης, συνεχιζόμενου και σήμερον.

Μετά την ναυμαχίαν της ΛΙΣΣΗΣ (1866) καθ' ην ο Αυστριακός Ναύαρχος ΤΕΓΕΤΧΟΦ κατεναυμάχησεν τον υπό τον Ιταλόν τοιούτον ΠΕΡΣΕΝΟ Ιταλόν Στόλον, έπικολούθησε μέχρι του πρώτου Ευρωπαϊκού Πολέμου περίοδος έντόνου διπλωματικού άνταγωνισμού. Η ΑΛΒΑΝΙΑ λόγω της θέσεως της, απέτειλε το μήλον της έριδος μεταξύ ΑΥΣΤΡΟΥΥΓΓΑΡΙΑΣ και ΙΤΑΛΙΑΣ. Η τελευταία, ήτις ούδέποτε πρό του παγκοσμίου πολέμου κατώρθωσεν να έγκαταστήση ισχυράν δυνάμιν επί των Δυτικών της ΑΛΒΑΝΙΑΣ, άκτόν, κατ' ούδυνα λόγον ήτο δυνατόν να άνεχθή ένέναν Δύναμιν, έγκοιτισμένην εις το Στρατηγικόν πεδίο των ΑΛΒΑΝΙΚΩΝ παρλιών και δις εις ΑΥΛΑΝΑ, καθ' ό τι ο κατέχων τον έπικρατον τον Λιμένα και διεσπών ισχυράν πολεμικά μέσα (Στόλον, Άεροπορία κλπ.) θα ένιστο κύριος των πυλών της ΔΑΡΙΑΤΙΚΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ.

Έξ άντιθέτου δια την ΑΥΣΤΡΟΥΥΓΓΑΡΙΑΝ, μη έχουσαν ως ή ΙΤΑΛΙΑ άλλην θαλασσίαν διέξοδον πλην της ΔΑΡΙΑΤΙΚΗΣ, ή κυριαρχία έξ της Δύναμεις επί του ΑΥΛΑΝΟΣ, θα έσχηματιζε τελείαν παράλυσιν προς την ΜΕΣΟΓΕΙΟΝ συγκοινωνίαν αυτής. Η όδεια αυτή άντιθέτως των Ζωτικών συμφερόντων των δύο τούτων Κρατών, έφερε δια μακροχρόνιον πολιτικών και διπλωματικών έλλημνων και διαπραγματεύσεων της έδουδετέρωσιν της έπιρροής εκάστοτε τούτων. Ούτω ο πρώτος ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ (1912), κεντρίσας και άνοίξας προς στιγμήν άμφωτέρων την όρεσιν, δια την κατάληψιν των έγκαταλειφθεισών ΥΠΟ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ Επαρχιών της ΗΠΕΙΡΟΥ και της ΣΚΟΔΡΑΣ, δεν είχαν άλλο τι αποτέλεσμα, ειμή την έλάχιστη φυσιολογικήν δημιουργίαν του ΑΛΒΑΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ.

Ός διαπιστούται εκ της δημιουργίας ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΥ ΑΛΒΑΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ, το μόνον σημείον επί του όποιου ή ΙΤΑΛΙΚΗ και ή ΑΥΣΤΡΟΥΥΓΓΡΙΚΗ πολιτική και διπλωματία συνέπιπτον και συνεφώνουν, ήτο ή άπομυκρύνσις πάσης έννομης άνομίας και έπιρροής επί της ΔΑΡΙΑΤΙΚΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ και ιδίως της ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δι' ό και ή έπισυμβάς ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ το 1912, έφερε το ζήτημα τούτο επί της πολιτικής σκηνής εις τοιούτον βαθμόν, ώστε εκάστη των διαμαχομένων τούτων Δυνάμεων, να έχη την πεποίθησιν, ότι αι κείμεναι περιοχαί εις το Άνατολικόν άκλος του Στενού του Ο-

ΤΡΑΝΤΟΥ, ως ώριμος πλέον καρπός, θα έπιπτον εις τα στόμα των, αλλά μη δύνηθείσαι αύται να έπιτύχουσι του σκοπού των, συνεφώνησαν και έπέτυχον την δημιουργίαν του ΑΛΒΑΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ, του όποιου οι πληθυσμοί, όχι μόνον δι' ανεξαρτησίαν δεν ήσαν ώριμοι, αλλά ούδέποτε έπεδίδωσαν να έπιτύχουσι ταύτην.

Ο πόλεμος των Συμμάχων Δυνάμεων ΕΛΛΑΔΟΣ — ΣΕΡΒΙΑΣ — ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ και ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟΥ κατά της ΤΟΥΡΚΙΑΣ, δύναμις και άρωγή ως επί το πλείστον του ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ και ΣΤΡΑΤΟΥ, άποδίδει υπέρ αύτών. Έξ όλων δε των ΒΑΛΚΑΝΙΚΩΝ ΦΥΛΩΝ, της το άπελευθερωτικών εκ του ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΖΥΓΟΥ πόλεμον, μόνον ή λεγομένη ΑΛΒΑΝΙΚΗ, ούδέποτε έλαβε μέρος.

Πρό της κηρύξεως του ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ, πολλάκις οι ΒΟΡΕΙΟΙ ΑΛΒΑΝΟΙ, είχαν λάβει τα όπλα, όχι όμως κατά της ΤΟΥΡΚΙΑΣ, αλλά κατά του ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ ΑΒΔΟΥΛ ΧΑΜΙΤ ΙΔΙΩΣ, δια να ζητήσουν την αούτην του Μαΐα των (Μισθοδοσίας των). Ένώ ως εκπληρώθη ο πόλεμος υπό των τεσσάρων ΒΑΛΚΑΝΙΚΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ή ΑΛΒΑΝΙΚΗ ΦΥΛΗ, μετά λύπης ως πάντοτε, έπολέμησεν υπέρ της ΤΟΥΡΚΙΑΣ και κατά των ρηθέντων ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΩΝ ΚΡΑΤΩΝ, των όποιων σκοπός ήτο, ή άπελευθέρωσις όμοφυλων και όμοθρήσκων των.

Διαρκούντος του Πολέμου τούτου, ή ΙΤΑΛΙΑ και ή ΑΥΣΤΡΟΥΥΓΓΑΡΙΑ ήλθισαν, όπως ή ΕΛΛΑΣ ηη προχωρήσει και καταλάβη τον ΑΥΛΑΝΑ, ή ΣΕΡΒΙΑ να εκκενώσει τον χώρο της καταληφθέν ΔΥΡΡΑΧΙΟΝ και το ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟΝ, να παύση την πολιρκίαν της ΣΚΟΔΡΑΣ. Την δε 28ην Νοεμβρίου 1912, σπύσσει και παροτρύνον την ΙΤΑΛΙΑΣ, ό Άλβανός ΙΣΜΑΗΛ ΚΕΜΑΛ ΒΕΗΣ ΒΛΙΟΡΑ, εκήρυξεν εν ΑΥΛΑΝΙ την ανεξαρτησίαν της ΑΛΒΑΝΙΑΣ, αι δε Μεγάλας Δυνάμεις, άπεφασίσαν να άναγνωρίσουν ταύτην, δια πρόδεως της Διασκέψεως των Πρεσβευτών αύτών εν Λονδίνω την 7ην Δεκεμβρίου 1912.

Το ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟΝ, παρά την έπικρασίαν ής ύπηρεσίας άναγκών μεταξύ ΤΟΥΡΚΙΑΣ και ΒΑΛΚΑΝΙΚΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ, έπικολούθη την πολιρκίαν της ΣΚΟΔΡΑΣ. Αι ρητοί προεδοθήσεις των Μεγάλων Δυνάμεων, καθ' ός και εν έκκρησιν της ΣΚΟΔΡΑΣ δεν θα έπικρατούσε εις το ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟΝ να προσερχήται αύτη εις ούδεν ίσχυον. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ του ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟΥ, έπικολούθη την πολιρκίαν και την 9ην Άπριλίου 1913 ή ΣΚΟΔΡΑ παρεδόθη συνθηκολογήσας, ή δε ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΦΡΟΥΡΑ άπλήθε μετά των όπλων της. Αι άπειλά αι όμως της ΑΥΣΤΡΟΥΥΓΓΑΡΙΑΣ ύποστηρίζοντες και υπό της ΙΤΑΛΙΑΣ και ή έπιμονή και των λοιπών Μεγάλων Δυνάμεων έξηγάγκασε την ΒΑΣΙΛΕΙΑ του ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟΥ, να άποσπρή τη στρατεύματά του εκ της ΣΚΟΔΡΑΣ, την όποιαν κατέλαβον Διεθνής Άγχιμα με Άρχηγόν τον Άγγλον Ναύαρχον ΒΑΡΝΕΥ.

Η συνθήκη του ΛΟΝΔΙΝΟΥ της 17ης Μαΐου 1913, ή θέσασα τέρας της τότε μεταξύ ΒΑΛΚΑΝΙΚΩΝ ΚΡΑΤΩΝ και της ΟΘΩΜΑΝΙΚΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ πόλεμον, άναθέραισε το 2ον άρθρον, ότι «Η ΟΘΩΜΑΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ, παραιτείται εις τα ΣΥΜΜΑΧΑ ΒΑΛΚΑΝΙΚΑ ΚΡΑΤΗ, όλα τα εδάφη της ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ, τα κείμενα Δυτικά της γορμηής ΑΙΝΟΥ — ΜΗΔΕΙΑΣ, έξαιρέσει της ΑΛΒΑΝΙΑΣ». Το 3ον άρθρον της αύτης συνθήκης, όριζε «Η φροντίς της διασκέψεως των συνόρων της ΑΛΒΑΝΙΑΣ και ό διακοινωνιακός όλων των άλλων ζητημάτων, των άφορώντων ταύτην, άνατίθεται εις τας ΕΕ Μεγάλας Δυνάμεις». Αι άνωτέρω διατάξεις, διετυπώθησαν συνεπείς εδωξώσεως και έπιβολής των Μεγάλων Δυνάμεων, όχι τόσο υπέρ της ΑΛΒΑΝΙΑΣ, όσο προς ικανοποίησιν της ΑΥΣΤΡΟΥΥΓΓΑΡΙΑΣ και της ΙΤΑΛΙΑΣ, και προς άποφυγήν μεγαλύτερων ΔΙΕΘΝΩΝ περιπλοκών την εποχόν έκείνην.

Η Διασκέψις των ΠΡΕΣΒΕΥΤΩΝ, έπληρώθη του θέματος την 11ην Ιουνίου 1913. «Ητο εποχή κατά την όποιαν ή ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ έξεδήλωσε σαφή πρόθεσιν καταγγέλλει της Συμμαχίας μετά της ΕΛΛΑΔΟΣ. Ούτω δε υπό την διαφανομένην άπειλήν εκρήξεως ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ, ό Γάλλος αντιπρόσωπος ΙΟΥΛΙΟΣ ΚΑΜΠΟΝ, συνεβούλευσε την ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ, να έπιδείξη εις το ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ μετριόθεσιν μέχρις άκροτάτου όρίου. Ταυτοχρόνως ό ΣΕΡ ΕΝΤΟΥΑΡΝΤ ΠΚΡΕΥ άντιπρόσωπος της ΑΓΓΛΙΑΣ, πρότεινε ν' άποσταλή εις ΗΠΕΙΡΟΝ Έπιτροπή Έρεύνης, δια να λύση το έπίμαχον τούτο ζήτημα. Κατ' αυτόν τόν τρόπον, ή όσις της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ κατέστη έξαι-

ρετικά δύσκολος, ό κρηυχθείς δε εν συνεχεία ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ την 17ην Ιουνίου 1913, εκράτησεν εν έκκρεμότητι τας εργασίας διαγραφείας των ΕΛΛΗΝΟΑΛΒΑΝΙΚΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ.

Την 20ην Ιουλίου 1913 όμως, ή Διασκέψις των Πρεσβευτών των ΕΕ Μεγάλων Δυνάμεων, ύπεγράψεν εν ΛΟΝΔΙΝΟ Πρωτόκολλον περί της ανεξαρτησίας και της οργανώσεως ως ΚΡΑΤΟΥΣ της ΑΛΒΑΝΙΑΣ. Η καταστατική αύτη πράξις, άνέφερεν ότι, ή ΑΛΒΑΝΙΑ άπέτελε ΑΥΤΟΝΟΜΟΝ ΗΓΕΜΟΝΙΑΝ, ΚΥΡΙΑΡΧΟΝ και ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΗΝ, υπό την έγύγησιν των ΕΕ Μεγάλων Δυνάμεων και ό ΗΓΕΜΩΝ, θα ύπεδεικνύετο υπό τούτων. Άπεκλείετο οιοδήποτε δεσμός έπικυριαρχίας μεταξύ ΤΟΥΡΚΙΑΣ και ΑΛΒΑΝΙΑΣ (έξ ου άσ-δεκνύεται ότι ό πληθυσμός της ΑΛΒΑΝΙΑΣ δεν ήτο καθαρώς ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΙΚΟΣ και έπίτετο φραγμός αύτού και του ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ) και έδρασιζε ή αούτεροσ' ήτοι αύτης, τίθεμένης υπό την έγύγησιν των ΕΕ Μεγάλων Δυνάμεων και ό έλεγχος της Πολιτικής Διοικήσεως και των Οικονομικών του νέου Κράτους, άνετίθετο εις ΔΙΕΘΝΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ, άποτελεμένην, ΕΞ άντιπροσώπων των ΕΕ Μεγάλων Δυνάμεων και ένός τοιούτου της ΑΛΒΑΝΙΑΣ.

Την Έπιτροπήν ταύτην άπέτελεσαν οι άντιπρόσωποι: WINCHET, Α. ΛΙΟΝΙ, ΚΡΑΪ ΧΑΡΡΥ, Η. ΛΑΜΒ, ΛΕΟΝΙ ΚΡΑΣΑΥΣΚΙ, Α. ΡΕΤΡΙΑΚΩ δια τας ΕΕ Μεγάλας Δυνάμεις και ΜΕΗΔΙ ΦΡΑΣΗΡΗ δια την ΑΛΒΑΝΙΑΝ. Η διορκία της άποστολής της Έπιτροπής ταύτης, όριζέτο δια έκα έτη με την δυνατότητα παρατάσεως εν άνάγκη. Εις την Διεθνή ταύτην Έπιτροπήν, άνετίθετο ή εκπένονσις λεπτομερούς Όργανισμού όλων των κλάδων της διοικήσεως της ΑΛΒΑΝΙΑΣ.

ΜΝΗΜΗ

Πέρασαν 10 χρόνια από το θάνατό του...

Ο Βορειοηπειρωτικός Έλληνας τιμά τη μνήμη του Βορειοηπειρωτή Έραρχη και Ιδρυτή της ΚΕΒΑ ΠΑΝΤΕΛΗΜΟΝΑ ΑΙΩΝΙΑ Η ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΓΑΜΟΙ

Η κόρη του άγαππού συμπατριώτη κ. Παύλου Δασούτσου ΒΑΣΙΛΙΚΗ έτέλεσε τους γάμους της με τον εκλεκτό νέο κ. Θεόδωρο ΛΑΟΥΤΑΡΗ.

Η έφημερίδα μας εύχεται να ζήσουν εύτυχισμένα.

ΒΑΣ. ΣΑΧΙΝΗΣ

Στάς 18.11.43 έσφάγη στο Άρ γυρόκατος από Άλβανούς κομμουνιστές.

Γεννήθηκε το 1897 στη Δοβριανή — Δροσολέως της Βορείου Ηπείρου.

Ήταν μεγάλη προσωπικότητα με τεράστια μόρφωση και νυνείκη άριστα την Άγγλική, Γαλλική, Γερμανική, Ιταλική, Τουρκική, Άλβανική.

Ήταν γνώστης αρχαίων, κειμένων Έλληνικής, Λατινικής και Άραβικής.

Είχε τιμηθεί με το Χρυσό Άρίοτελο Σπουδών από τον Ιδιο τόν Οικουμενικό Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως.

ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΟΥΜΕ

ΠΕΝΘΗ

Αυτοί που έφυγαν από τη ζωή:

Κηδεύθηκαν στο Α' Νεκροταφείο

1) Ηλίας Ζώτος, Στρατηγός εκ Χειμάρρας, 25-4-1979

2) Νίκος Σταμούλης, έμπορος εκ Λεοντίσσης Δελβίνου, 17-6-79

3) Χρήστος Παπαδημιού, τ. Υπουργός — Βουλευτής, 20-6-79

Τό Δ.Σ. του Συλλόγου Βορειοηπειρωτών που παρέστη στις κηδείες των έδεχόμενων συμπατριωτών συλλέπει τις οικογενειακές τους εύχεται αιώνια ή μνήμη τους.

ΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

Χαρισμένο στους Βορειοηπειρωτές ΣΤΟ ΣΥΝΟΡΟ

Ω σείς Έλληνικοί ζέφυροι,

που φυλάτε τ' άγαπημένα μας βουνά

και σείς γλυκερές αύρες,

που τις γλυκοματώσες ακρογιαλές ρυτιδώνετε.

Από κάθο σε κάθο, από κορφή σε κορφή

της Γαλάζιας Έλλάδας φυσήστε.

Πάρτε το Θεικό άρωμά της

όπ' άμάραντο θυμάρι και δάφνη

κι έλάτε να χαϊδέψτε Βορειοηπειρωτικές ψυχές.

Αυτές σήμερα να μυρώστε.

Και μυρωμένες στ' άπειρο φηλά ός φτερουγίσουν.

Τα σύνορα της άθανασίας ές περάσουν,

τις ηρώικες μορφές των Βορειοηπειρωτών ές άτενίσουν.

Και τότε από πολεμικά τρώπαια θα έμψυχώσουν,

από ηρώικό αίμα προγονικό θα θαρραλευτούν,

από δοξασμένες σελίδες θα άδηγήθουν.

Νέοι ήρωες θ' άναλάμψουν.

και νέοι Μάρτυρες θ' άναδείχθουν,

που σ' όλο τον κόσμο θα να πούν:

—Βορειοηπειρωτικά βουνά!

Ο φόρος που φωτίζει τις βουνοκορφές σου

και τις πλαγιές τις αίματοδαμμένες

τρώπαια θεϊκής δύναμης άκατάλυτης

θ' άνοίξουν τις πύλες ενός νέου Μεγαλείου σου

πλασμένο από Δόξα — Φωτόλουστο όρόσημο του αύριου!

ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΧΑΤΖΙΔΗΣ

★

«ΔΡΥΜΑΔΕΣ ΧΕΙΜΑΡΡΑΣ»: Κων. Δέδε

Ένα βιβλίο που δίνει ιδιαίτερο νόημα και θα πρέπει να διασφαλίσει από κάθε συμπατριώτη γιατί είναι έργο κομμάτι από την ιστορία της πατρίδας μας Βορείου Ηπείρου.

Μεταπολεμικά έπειδή το άπαιτούσε ό Βορειοηπειρωτικός άγώνας και ή άνάγκη να έδρασιζε περισσότερο ή έθνική μας διεκδίκηση για τη Βορείου Ηπειρο με στοιχεία άδίσταστα σε διεθνή κλίμακα, άρκετο

★

«ΘΕΛΕΙ ΑΡΕΤΗΝ ΚΑΙ ΤΟΛΜΗΝ Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ»

ΤΟΥ ΓΙΑΓΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Όσοι το χάλκο χέρι θαύ του φόβου αισθάνονται, ζυγόν δουλείας άς έχουσι.

Θέλει άρετή και τόλμη ή έλευθερία.

Θέλει αύτοβυσία και αύταπάρνηση.

Θέλει πίστη στα ιδανικά.

Η ζωή έχει άδία τότε μόνον όταν

ό άνθρωπος νικεί το φόβο του θανάτου, για να διεκδικήσιν ό τι πιο πολύτιμο ύπάρχει στη ζωή, την Έλευθερία.

Αυτό μας διδάσκει με την άρετή τους, την τόλμη τους και το άδούλο πνεύμα τους οι πρόγονοί μας, και τ' άδελφια μας της Β. Ηπείρου, γιατί δεν ένοιωσαν ποτέ, να τους πλάκωνει το χάλκινο χέρι του φόβου.

Νίκησαν το φόβο, έγιναν άτρόμητοι, και από τότε δάμασαν το θάνατο.

Τό Εσπίτωμα, τό Εκκληρίσμο, ή φωτιά, οι φυλακές, οι έξορίες, με ήχη το ρήμαγμα εκκλησιών και σχολείων, όχι μόνο δεν έπτόησαν την άδούλωτη ψυχή των Βορειοηπειρωτών άδελφών μας, αλλά άντίθετος

εγαλθάνισαν το σώμα τους με τ' ασχυρότερα πατριωτικά μέταλλα.

Γιατί όπ' όλην ιστορία μας, φαίνεται, πως οι Έλληνες έχουν γαλουχηθεί όπ' τα άγιότατα έθνικά νόματά.

Για αυτά τ' άδελφια μας, που ή σημερινή κοινωνία της έγκατέλειψε και οι μεγάλες δυνάμεις άθέτησαν τις ύποσχέσεις τους, για αυτά τ' άδελφια μας, που το ριζικό τους είναι και ριζικό μας και ό τόπος τους τόπος μας, χρειάζεται μια άνοδομή στην ιστορία.

Πρέπει άποραίτητα να γυρίσουμε αιώνας πίσω, για να νοιώσουμε ταύτη τη στιγμή ύπερφρονία να σκίψη το είναι μας και να βαρύνουν τ' άδελφια μας, όπ' το μεγαλείο των Βορειοηπειρωτών προπατόρων μας.

Ετσι μόνο θα πάρουμε θάρρος να άτενίσουμε το παρόν και γυρνώντας πίσω να συγκρίνουμε το παρόν.

Τότε θα ζήσουμε την πικρία που διαστέχει τους άδελφούς μας, την άπογοήτευσή τους για την έγκατάλειψη και την έγκληματική άδιαφορία των μεγάλων και του κράτους.

Ετσι μόνον θα άξιολογήσουμε το έπίμαχο και φλέγον Βορειοηπειρωτικό θέμα.

Γιατί το Βορειοηπειρωτικό θέμα δεν είναι πλέον τόσο άπλο. Δεν άφορά μόνον τους αλύτρωτους άδελφούς μας. Ούτε είναι μόνον Ηπειρωτικό θέμα.

ΠΕΝΘΗ

Πέθανε και κηδεύθηκε στις 4.7.79 ή σύζυγος του διακεκριμένου Βορειοηπειρωτή Συμβολαιογράφου κ. Χρ. Καραλή.

Ο «Β.Ε.» συλλυπείται θερμά.

Μά-τώρα ύποφέρουν το πένθος

άλλα ύπομένουν και έπιμένουν. Ποι

δυστάσαν εν μέσω των αιώνων και διαστράνουν την ύπαρξή τους, σάν

Έλληνες και άγωνίζονται όπότετοι

Ο Στράβων που έγραψε για τους Έλληνικούς συναισθημούς και τοποθετώντας τα όρια της Ηπείρου εις γράμμαι «Η Ηπειρώτις είναι και ενά

άπτονται τοίς Άλφειοίς όρεσι» τοποθετεί έτσι τα σύνορα της Β. Ηπείρου

Εκείνους βορειότερα της Έγνατίας οδού, ή όποια άρχίζει όπ' το Δυρράχιο διερχόμενη την Άπολλωνία την Άλφειν Λίανον και φτάνει ως τον Πυλώνα. Τα ίδια αναφέρει ο

Παύσανος, ο Σκύλας, ο Θουκυλίδης, οι Ρωμαίοι Πλίνιος και Πομπώνιος, ό δε Κλαύδιος Πτολεμαίος το 160 π.Χ. έλεγεν «Αρχή Έλλάδος από Όρ

ρικής και άρχέγονος Έλλάς Ηπείρου».

Ο Μ. Άλέξανδρος το 325 π.Χ. όταν νίκησε τους Άλφειους στην πόλη Πήλιο, όρμα από την Κορυφή, έπέεξε τότε το κράτος του μέχρι του ποταμού Σκοιδίου.

Ο άρχαιολόγος Μελέτιος που τοποθετεί στη θέση του Έλμυσίου την άρχαία Δυλίου, ισχυρίζεται ότι αυτή μέχρι το τέλος του 18ου αιώνα κατοικείτο από 1.300 Έλληνες.

Ο άρχαιολόγος Δ. Εγγυελίδης άπο μελέτες των άρχαίων ανγυρωφών και από άνασκαφές που ό ίδιος έκανε, τοποθετεί ως όριο του Έλληνισμού τα Άκροκεραυνία και γράφει «Ορκίων ύπέρ αίσιν, έρείδεται Έλλάδος άρχή».

Εκτός από αυτά διαπιστώνεται περίτρανα ή έλληνικότητα της Β. Ηπείρου όπ' άρχαία κτίσματα, τις άκροπόλεις, τα πάμπλα εύρηματα, τις έπιγραφές, τους τάφους και τό

σα άλλα.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ

ΜΑΡΔΟΧΑΙΟΣ ΦΡΙΖΗΣ

Ο πρώτος άνώτερος Έλληνας άξιωματικός που έπεσε μαχόμενος στις 5 Δεβρίου 1940 για τη δόξα και το μεγαλείο της Έλλάδας κατά τη ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΠΟΠΕΙΑ 1940-41.

Στο επόμενο φύλλο θα δημοσιευθεί ειδικό άφιέρωμα.

Κώστα Παπαδόκη από το Μέτωπο. Γράφτηκε στις 3 Νοεμβρίου 1940. Την άλλη μέρα, 4 Νοεμβρίου έπαισε, 30 μόλις χρόνων, πολέμοντας τις φασιστικές όρδεις, για το ιδανικό του: την Πατρίδα, την Έλευθερία και ή Δημοκρατία.

ΚΑΠΟΥ ΕΙΣ ΤΟ Μ

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ Γνώμες, Υποδείξεις, Σχόλια

ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ...

Στην εποχή μας που ο άνθρωπος έγινε διαπλανητικός επισκέπτης, έρευνητής και η σφαιρα του ξεπέρασε τα όρια των θετικών και φιλοσοφικών θεωριών, η ανθρώπινη ελευθερία έγινε σπάνιο είδος σε πολλούς Λαούς... 400.000 Έλληνες κάτοικοι της Βορείου Ήπειρου καταπιέζονται άφροντα από τη χρεσινή 'Αξονική και σημερινή 'φίλη' 'Αλβανία.

Η ελευθερία σκέψης, η θρησκευτική πίστη, η εκκλησία, ο κλήρος, τα ελληνικά σχολεία, η επικοινωνία με τον έξω κόσμο, η ενιαία κοινωνική και εθνική δομή των βορειοηπειρωτών, θεωρούνται αντίθετα και επικίνδυνα για το αλβανικό πολιτικο-ιδεολογικό σύστημα γι' αυτό και καταργήθηκαν...

Τα μέτρα αυτά άρχισαν να εφαρμόζονται πριν 35 δόκλινα χρόνια και συνεχίζονται μέχρι σήμερα χωρίς να κείγεται καρφάκι στους υπεύθυνους εκκλησιαστικούς και πολιτικούς κύκλους.

Στο βωμό της «φιλίας» θυσιά όλα τα άλλα...

ΑΦΕΛΛΗΝΙΣΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Η 'Αλβανία στο μακροχρόνιο πρόγραμμά της έχει εντάξει πρωταρχικά τόν αφελληνισμό των βορειοηπειρωτών. Για την επιτυχία του σκοπού αυτού παρέχει άφθονα κίνητρα στους ελληνόπαιδες της υπόδουλης Βορείου Ήπειρου. Η υπαγωγή των ελληνόπαιδων σε ειδικό σπουδαστικό πρόγραμμα, επιτυγχάνει ανεμπόδια να αλλοιωθούν ένα ποσοστό ανυπεράσπιστων και να τα εντάξει στη συνέχεια στους μηχανισμούς εφαρμογής του προγράμματος αφελληνισμού.

Αντίθετα η πολιτική της 'Ελλάδος απέναντι στα τέκνα των βορειοηπειρωτών που χωρίς τη θέλησή τους αναγκάστηκαν να καταφύγουν εδώ σαν πρόσφυγες, θύματα, δραπέτες κ.λπ. δεν είναι σωστή.

Πρέπει το Υπουργείο Παιδείας και ιδιαίτερα οι αρμόδιοι Διοικ. παράγοντες οι επιφορτισμένοι με τη μελέτη και εισήγηση των μέτρων για τα τέκνα των βορειοηπειρωτών να γνωρίζουν ότι:

Οι βορειοηπειρώτες κατέφυγαν στην 'Ελλάδα σαν θύματα, πρόσφυγες, φυγάδες κ.λπ. στερημένοι της πατρίδας τους και το σπουδαιότερο της πατρίδας τους που δεν μπορούν ελεύθερα να επισκεφθούν.

Στην προσπάθεια της 'Αλβανίας να αφελληνίσει τους 400.000 Έλληνες της Βορείου Ήπειρου και ιδιαίτερα τους ελληνόπαιδες της με άφθονα σπουδαστικά κίνητρα, έμεις εδώ στην ελεύθερη 'Ελλάδα τί μέτρα πρέπει να λάβουμε για να περιφρουρήσουμε με επίσημη και στελέχωση τα πάτρια;

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΑΠΛΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Άπλοι άνθρωποι με απλή σκέψη και απλά λόγια ρωτάνε:

Γιατί δεν αφήνουν τους βορειοηπειρώτες να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους ελεύθερα και χωρίς προσκόμματα αφού τηρούν τις νόμιμες διαδικασίες με τις εκλεγμένες Διοικήσεις τους;

Ποιοί είναι οι υποκινητές και ποιο συμφέρον εξυπηρετούν όταν αρνούνται να εμφανιστούν μπροστά στους βορειοηπειρώτες για να γνωριστούν πρώτα κι έπειτα αν το έπιθου να ζητήσουν το θάπτισμα του εκλεγμένου;

Ποιός νόμος γραφτός ή άγραφος αναγνωρίζει την ιδιότητα ηγετικής επιτροπής αγώνος που τα μέλη της προβάλλονται έτσι;

Γιατί επιδιώκουν τη διάσπαση κοπτήμενοι για ενότητα;

Πώς νοιώθουν τον αγώνα κρυμμένοι και άξεστοι;

«ΛΟΓΩ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΟΣ»

Η πολιτική της «φιλίας» με την 'Αλβανία έχει προωθήσει στα γραφεία της εδώ 'Αλβανικής Πρεσβείας «λόγω αρμοδιότητας» 4.000 περίπου Έλληνες βορειοηπειρώτες με αλβανική υπηκοότητα για να πάρουν γέωση έπαφης, κεράσματος, και υποσχέσεων από τους αλβανούς πράκτορες και υπαλλήλους ότι θα τους έπιτρεπαν να επισκεφθούν τους έγκλειστους στην υπόδουλη Βόρεια Ήπειρο οίκοι τους.

Από τις 4.000 επισκέπτες στα 9 χρόνια της «φιλίας» κατόρθωσαν να πάρουν ΒΙΖΑ από την εδώ 'Αλβανική Πρεσβεία περίπου 200 άτομα τα οποία τελικά ξεναγήθηκαν από κυβερνητικά κλιμάκια της 'Αλβανίας.

Αντίθετα από τα ανωτέρω η 'Ελληνική Πρεσβεία των Τιράνων πόσους δέχτηκε επισκέπτες Έλληνες το γένος μια και δεν υπάρχουν εκεί Έλληνες υπήκοοι; Μήπως απαγορεύεται επί ποινή φυλάκισης η καταναγκαστικών έργων η επίσκεψη στην 'Ελληνική Πρεσβεία των Τιράνων;

ΣΚΙΕΣ.....

Σε μερικούς ανθρώπους συνηθισμένους στη ζωή του παρασκηνίου του κυκλικού συνοματικού ψιδούρου και

του απόκοσμου μοναχισμού είναι άγνωστα πράγματα το φως, η αλήθεια, η δημοκρατία, η φίλια, ο άνθρωπος με το ΕΓΩ, σαν θεμέλιο των ήθικων του αρχών και των άπαράγραπτων δικαιωμάτων του στη ζωή που βρίσκεται σαν φωτεινή παρουσία.

Κινούνται μέσα σε πλέγματα μικρόψυχης τακτικής, αντιδραστικής αρνήσεως σε όλους και για όλα και σαν σκοπός της παρουσίας του εκεί που βρέθηκαν μακριά από κοινωνικές, ομαδικές δημοκρατικές διαδικασίες είναι το πώς θα διοχετεύουν με τεχνικές μεθόδους ποσότητες ψευδοσοφίας, συνθηματολογίας, λασπολογίας κατά το πρότυπον του Γκαίμπελς ή των σκοταδιστικών ολοκληρωτικών συστημάτων.

Και όλα αυτά για να μυθοποιήσουν, να επιχρυσώσουν και να καταστήσουν γνωστή και αξιόλογη την παρουσία τους στα άδυστα και μυστήρια παρασκηνία από τα οποία μόνο ο απότομος των συνθημάτων τους φθάνει στους ανθρώπους.

Πολλές φορές αυτοί οι λίγοι απόκοσμοι μυθοποιοί τολμούν να μετρήσουν τα ανάστημα των φωτεινών ηγετών που τους περιβάλλει η αγάπη, η φίλια, η εμπιστοσύνη και η αναγνώριση των συνανθρώπων τους. Και το μετρούν δυστυχώς νοιώθοντας γιγάντια τη κορμωσασία τους στην άπογευματινή σκιά της...

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

Η λαϊκή θυμοσοφία και οι παροιμίες έρχονται πολλές φορές να εκφράσουν άμεσα επίκαιρα και ...σημαδιακά τη σημασία τους...

Τι θα λέγατε π.χ. αν σās επισκεπτόταν ένας κάποιος ανθρώπινα και προσπαθούσε να σās πείσει ότι τον έπιασαν τους... μούρα να σās σώσει γιατί είναι ο κατάλληλος, ο ικανός, ο άνακταστάτος, ο μπουλής που δεν μετράει το μπόι του με τη σκιά του...

Τι θα λέγατε αν προσπαθούσε να σās πείσει με το ζόρι (υπάρχουν πολλοί τρόποι γι' αυτό) ότι το ανάστημα των εκλεγμένων με τη δημοκρατική θέληση των ενοχλών τους ψηφοφόρων μετριέται με την άπογευματινή σκιά, ενώ το δικό τους (ας είναι από γεννησιμιού τους μικρό) μεγεθύνεται αστραφτερά όπως περιγράφει η φαντασία των άρρωστων τα εξωγήινα όντα... Θα λέγατε ασφαλώς ότι: η είναι μεθυσμένος ή κατά την παροιμία Γιάννης κερνά και Γιάννης πίνει...

ΠΑΝΘΕΩΝ ΤΕΛΟΣ

Οι τηλεθεατές δεν θα δούν πλέον ούτε θα ακούσουν από την τηλεόραση τους ΠΑΝΘΕΟΥΣ.

Η θλιβερή και παράδοξη αυτή ιστορία που τερματίστηκε στις 1.6.79 μειώνει και διαστρεβλώνει απάραδερτα την πιο δοξασμένη σελίδα της πρόσφατης θυσίας του γενναίου και περήφανου ελληνικού Λαού που γράφτηκε στα ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΒΟΥΝΑ το 1940-41 και φώτισε για μια ακόμη φορά το Μεγαλειό της Πατρίδας μας.

Το βορειοηπειρωτικό Έπος και τα όσα διαδραματίστηκαν στη διάρκεια του από τις 28 'Οκτωβρίου 1940 μέχρι την άνοιξη του 1941 που καταλήφθηκε η Χώρα μας από τις φασιστικές δυνάμεις του 'Αξονος, είναι το πιο λαμπρό κομμάτι της νεώτερης ιστορίας της 'Ελλάδας.

Τίθεται σήμερα εύλογα το ερώτημα και γενιούνται πολλές υποψίες γιατί διάλεξαν τους ΠΑΝΘΕΟΥΣ με την συγκεκριμένη δομή συγγραφών, σεναριογράφων, σκηνοθετών, ηθοποιών κλπ. παραγόντων γνωστών για τις θέσεις τους πάνω στο ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ώστε να εμφανίσουν αυτή την σειρά των σπουδαίων ή αθλών τύπων με την απόδοση ο καθένας τους του ρόλου του; Αποδείχτηκε δυστυχώς ο ιστορικός σκοταδισμός ή άγνοια ή η περιφρόνηση του συγγραφέα στην αδιάψευστη αλήθεια ότι η ΒΟΡΕΙΟΣ ΗΠΕΙΡΟΣ ήταν και είναι αναλλοίωτα ελληνική. Τον τοποθετεί στη μερίδα των ανθρώπων που ασχολήθηκαν περυσιασικά ή επαγγελματικά με ένα θέμα που όμως όπως και να το κάνουμε είναι ομιον με την πρόσφατη ιστορία της πατρίδας μας.

Οι τηλεθεατές των ΠΑΝΘΕΩΝ πρέπει να μάθουν ότι όσα είδαν και άκουσαν δεν ήταν αληθινά ούτε έχουν καμία σχέση με την πραγματικότητα, άλλα αποτελούν δυστυχώς μια δυσάρεστη πολιτική σφήνα.

Την υποχρέωση αυτή έχει η Διοίκηση της ΕΡΤ μόνο και μόνο για να αποκαταστήσει τη μνήμη αυτών που θυσιάστηκαν για την τιμή της πατρίδας μας στα ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΧΩΜΑΤΑ και για εκείνους που είτε έχασαν την σωματική τους άριστη, είτε αγωνίστηκαν και αγωνίστηκαν μέχρι σήμερα για τη Δικαιοσύνη και Λευτεριά της ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ.

Η ΒΟΡΕΙΟΣ ΗΠΕΙΡΟΣ από την άφετηρία της εμφάνισής μας στην ιστορία είναι αδιάψευστα ελληνική, η απόδειξη δε αυτή γίνεται πιο τρανή αν αναλογιστούμε ότι σήμερα, ζούμε κάτω από αφόρητες συνθήκες καταπίεσης των αλβανών, 400.000 αδελφια μας Έλληνες βορειοηπειρώτες.

Ο ρόλος του διπλωμάτη στη σύγχρονη κοινωνία

Του κ. ΓΕΩΡΓ. ΡΑΛΛΗ, ύπουργού Έξωτερικών

Υπάρχουν όρισμένες προκαταλήψεις που άφορουν σε επαγέλματα ή σε θεσμούς, οι οποίες τα παρακολουθούν έποχως που χρησιμοποιείται ακόμα, παρόλο ότι θα μπορούσε να αντικατασταθεί από τα τηλεγραφήματα ή και τα τηλεφωνήματα ή και τα έγγραφα τα οποία είναι δυνατόν να στέλνει απευθείας στις ξένες Κυβερνήσεις το εθνικό Κέντρο, ή ακόμα κι από τις άμεσες επαφές κορυφής.

Η πραγματικότητα όμως είναι εντέλως διαφορετική. Ο διπλωμάτης που δεν έχει ως αξιωματικό του να λείπει την αλήθεια και θεωρεί ότι η εξαπάτηση της Κυβερνήσεως στην οποία είναι υπεύθυνος αποτελεί τον καλύτερο τρόπο εκπληρώσεως της αποστολής του, είναι κακός διπλωμάτης.

Βέβαια, η ελικρίνεια της ενημέρωσης δεν σημαίνει αποδοχή της «μυστικής διπλωματίας» που αποτελεί σφαιρικό φαινόμενο μιας πολύ μακροχρόνιας εποχής, όταν οι ηγέμονες άγνωστας τις διαθέσεις και τις επιθυμίες των λαών τους έκλειναν συμφωνίες και υπέγραφαν συνθήκες σύμφωνα με τα προσωπικά τους συμφέροντα, χωρίς να τους ρωτούν, και οι τόποι και οι λαοί άλλαζαν κυρίαρχο και υπηκοότητα γιατί δινόντουσαν ως προίκα σε κάποια ηγεμονίδα. Σήμερα, η συγκατάθεση του λαού αποτελεί προϋπόθεση για την ύπογραφή κάθε κείμενου με το οποίο αναλαμβάνονται δεσμευτικές υποχρεώσεις ή δεσμεύσεις. Πρέπει να έχει διαπιστωθεί η κατ' αρχήν συγκατάθεση του λαού για την ύπογραφή μιας συμφωνίας και θα ρωτηθεί για την ύπογραφή ενός κειμένου πάνω στο οποίο έχουν συμφωνήσει τα μέρη, αλλά δεν είναι δυνατόν να ενημερώνεται για τη διαπραγμάτευση, όπως ακριβώς και ο πληρεξούσιος μιας μερίδας μετόχων, που διαπραγματεύεται για λογαριασμό τους, δεν φέρνει στη δημοσιότητα και συχνά δεν τους κατατοπίζει για τους επί μέρους χειρισμούς που κάνει μέχρι να επιτύχει το ποδομένο αποτέλεσμα. Αν υιοθετούσαμε σήμερα τα αξιώματα που διατύπωσε ο Πρόεδρος WILSON πριν από εξήντα χρόνια, δεν θα ήταν δυνατή η διαπραγμάτευση στις

κά τους συμφέροντα, χωρίς να τους ρωτούν, και οι τόποι και οι λαοί άλλαζαν κυρίαρχο και υπηκοότητα γιατί δινόντουσαν ως προίκα σε κάποια ηγεμονίδα.

Σήμερα, η συγκατάθεση του λαού αποτελεί προϋπόθεση για την ύπογραφή κάθε κείμενου με το οποίο αναλαμβάνονται δεσμευτικές υποχρεώσεις ή δεσμεύσεις. Πρέπει να έχει διαπιστωθεί η κατ' αρχήν συγκατάθεση του λαού για την ύπογραφή μιας συμφωνίας και θα ρωτηθεί για την ύπογραφή ενός κειμένου πάνω στο οποίο έχουν συμφωνήσει τα μέρη, αλλά δεν είναι δυνατόν να ενημερώνεται για τη διαπραγμάτευση, όπως ακριβώς και ο πληρεξούσιος μιας μερίδας μετόχων, που διαπραγματεύεται για λογαριασμό τους, δεν φέρνει στη δημοσιότητα και συχνά δεν τους κατατοπίζει για τους επί μέρους χειρισμούς που κάνει μέχρι να επιτύχει το ποδομένο αποτέλεσμα. Αν υιοθετούσαμε σήμερα τα αξιώματα που διατύπωσε ο Πρόεδρος WILSON πριν από εξήντα χρόνια, δεν θα ήταν δυνατή η διαπραγμάτευση στις

ΒΟΡΕΙΟΣ ΗΠΕΙΡΟΣ

πισω απ' τα συρματοπλεγματα

Χωρίς κανένα σκόλιο παραθετούμε κείμενο που δείχνει πως οικοδομούν οι 'Αλβανοί την φίλια.

«ΛΑΪΚΟ ΒΗΜΑ» 'Αργυροκάστρου.

Δημοσιεύει ένυπόγραφον άρθρον του ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΩΤΣΙΚΑ με τίτλον: «Αμείψιτη την πάλη ενάντια στα θρησκευτικά υπολείμματα», στο οποίο τονίζεται:

«Οι τόποι λατρείας (εκκλησίες, τζαμιά) και γενικά η ύλική βάση της θρησκείας μπορεί να εξαλειφτηκαν ή κλείσανε ύστερα από μια πολύχρονη άθειςτική διαφωτιστική διαπαιδαγύγηση των πλατειών μαζών από το Κόμμα. Όστόσο, τα υπολείμματα των θρησκευτικών αντιλήψεων και πεποιθήσεων παραμένουν στη συνείδηση των ανθρώπων και εκδηλώνονται με διάφορες μορφές. Η αλήθεια αυτή διαπιστώθηκε και άλλη μια φορά στην λαϊκή συζήτηση στο χωριό «ΤΣΟΥΚΑ» επαρχίας Σαραντιού. Η συζήτηση απέδειξε, ότι, διαπνούνται όχι μόνο θρησκευτικές ιδέες και αντιλήψεις αλλά και θρησκευτικά αντικείμενα, εικονίσματα, θεία κτλ. που δοθούν στη διατήρηση τέτοιων πεποιθήσεων. Παρά το γεγονός ότι, τα θρησκευτικά υπολείμματα δέχθηκαν γερά χτυπήματα τόσο στο πεδίο των ιδεών και αντιλήψεων, όσο και στο πεδίο έθιμοτυπικής εκδήλωσης τους, πάλι στην Τσόουκα είναι ζωντανά. Φαίνονται πρώτα

πρώτα στην τήρηση άκομη διαφόρων κανόνων σε κάθε είδους εκδηλώσεις της καθημερινής κοινωνικής ζωής, κανόνων, που συνδέονται με το θρησκευτικό δόγμα. Σε όκι σπάνιες περιπτώσεις, λ.χ. ρίχνουν ρύζι στους νεονύμφους κατά την τελετή του γάμου αν και αυτός δεν τελείται υπό ιερέως. Οι παρληκές νηστεύουν, στο θάνατο εκτελούνται οι θρησκευτικοί κανόνες, τα λεγόμενα «τρίημερα», «εννιάμηνα», «σαράντα» και όταν πεθαίνει κάποιος οι χωριανοί δεν θγαίνουν στη δουλειά κ.λπ. Τυχαία στο σπίτι ενός πρώην «κουλάκου» στο χωριό βρέθηκαν εικονίσματα, θρησκευτικά θεία και άλλα εκκλησιαστικά αντικείμενα. Κατ' άλλην δέ ο άρθρογράφος: Καθήκον του Δημοκρατικού Μετώπου και όλων των μαζικών οργανώσεων είναι να αναπτύξουν σε ανώτερο ποιοτικό επίπεδο την άθειςτική προπαγάνδα».

ΧΘΕΣ - ΣΗΜΕΡΑ

ΑΔΙΑΨΕΥΣΤΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Ενώπιον δύο χιλιάδων (2000) παρισταμένων βορειοηπειρωτών και φίλων της Β. Ήπειρου έτιμήθη από τον Σύλλογο βορειοηπειρωτών ο γνωστός από τα πινελήγιο κ. ΑΘΑΝ. ΤΣΕΚΟΥΡΑΣ.

Το άπενεμήθη 'Αργυρό Μετάλλιο και Δίπλωμα για όσα υπέρ της Βορείου Ήπειρου προσ

σώποι των Στρατιωτικών, Πολιτικών, Δικαστικών κ.λπ. 'Αρχών. Τόν κ. ΑΘΑΝ. ΤΣΕΚΟΥΡΑ προσεφώνησε έκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου βορειοηπειρωτών ο Γεν. Γραμματέας κ. Σ. ΒΑΡΦΗΣ ο οποίος μεταξύ των άλλων έλεπε: Για τη δράση του δεν θα άχο

κούρας ώστε και με την παρέλευση τώων δεκαετιών την ζωντανή και άμετακίνητη θέληση των βορειοηπειρωτών να δούν την ελληνική πατρίδα τους Βόρεια Ήπειρο και τόν 'Ελληνικό βορειοηπειρωτικό 'Ελληνισμό της άπαλλαγμένο από την άφρητη καταπίεση του δυνάστη.

Ο θαλέρς (αίωνόβιος) άγωνιστής του βορειοηπειρωτικού 'Αγώνος κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΕΚΟΥΡΑΣ, υπόδειγμα μαχητικότητας και ζωντανίας.

έφερε κατά την εποχή της Αυτονομίας 1914.

Τη μεγαλειώδη εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στο κινηματοθέατρο «ΟΡΦΕΥΣ» στις 18.2.79, τίμησαν 'Υπουργοί, Βουλευτές, Γενικοί Γραμματείς, άνθρωποι των Γραμμάτων και εκπρό

ληθούμε γιατί έχουν προηγηθεί και έχει γίνει μνεία της προσφοράς άλλες τιμητικές διακρίσεις ρας του.

Έκείνο που αυτή τη στιγμή για τους βορειοηπειρώτες έχει ιδιαίτερη σημασία είναι το γεγονός ότι εκφράζει ο κύριος Τσε

Η προσφορά του κ. Τσεκούρα είναι πανελλήνια γνώση αλλά εκείνο όμως που δεν είναι γνωστό είναι ότι στη δυσκολότερη

τερες περιπτώσεις, γιατί θα υπήρχε ο κίνδυνος, οι πείσεις από τη δημιουργία έντυπων όσεων που είναι αναγκαία συνεπακόλουθο της δημοσιότητας των διαπραγματεύσεων, να μεταίωσαν την κατάρτιση και τις πιο συμφέροντες συμφωνίες. Στην αποτροπή αυτού του κινδύνου φανερώνεται η αξία της διπλωματίας που η αποστολή της νομίζει ότι είναι η πρόληψη των συγκρούσεων μεταξύ των λαών και η άμβλυνση των διεθνών αντιθέσεων με παράλληλη επί

καταστήσουν ούτε τα ψυχρά έγγραφα και τα τηλεγραφήματα, ούτε η τηλεφωνική επικοινωνία ούτε ακόμα και οι άμεσες άλλα σπάνιες προσωπικές επαφές των Πρωθυπουργών και των 'Υπουργών. 'Ας μη ξεχνάμε ότι πίσω από τους μεγάλους μας πολιτικούς και τα ιστορικά επιτεύγματα της νεώτερης 'Ελλάδας, υπήρξαν σπουδαίοι διπλωμάτες με παγκόσμιο κύρος που ή συμβολή τους ήταν άποφασιστική, όπως π.χ. ο Καρδινάλιος, ο Τρικούπης, ο Ρανκαβάς, ο Πολίτης, ο Κακαμάνος, ο 'Αγγινός και άλλοι. Όλα όμως τα προσόντα ενός καλού διπλωμάτη θα ήταν άχρηστα αν δεν ήταν προικισμένος με την ευφυΐα ώστε να μπορεί να λείει και στις Κυβερνήσεις στις οποίες είναι διαπιστευμένος, αλλά κυρίως στη δική του Κυβέρνηση, την αλήθεια, όσο δυσάρεστη κι αν είναι αυτή.

Έχω διαπισώσει κατά το παρελθόν και σε όρισμένες περιόδους πως μερικοί Πρόεδροι, άδων αντιληφθέν ότι ή σύμφωνη προς την πραγματικότητα ενημέρωση δεν γίνεται εύχρηστα δεκτή από τον άπρόεκτη, ή άπρόεκτη του διασώροτο θέμα ή το εξωραίζουν παραποιώντας την πραγματικότητα για να γίνουν εύχρηστοι.

Αυτή ή τακτική όχι μόνο είναι αντίθετη προς τις υποχρεώσεις του διπλωμάτη - κυβερνητικού υπαλλήλου, αλλά και επικίνδυνη. Η έξωτερική πολιτική μιας χώρας διαμορφώνεται και από τις διαπιστώσεις και τις ενήσεις των διαπιστευμένων στις ξένες πρωτεύουσες. Πρέπει (Συνέχεια στη σελίδα 4)

Ο κ. ΣΠ. ΒΑΡΦΗΣ Γεν. Γραμματέας του Συλλόγου βορειοηπειρωτών προσφώνει τόν τιμώμενο 'Αγωνιστή κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟ ΤΣΕΚΟΥΡΑ.

καμή του Βορ'κού 'Αγώνος άφαιρέθηκαν τα κλειστρα των κατονιών και άφαιρέν όλην γιά να ύποταγούν οι άγωνιστές της Αυτονομίας.

Ο Τσεκούρας όμως παρ'όλην τόν αυτοκίνητο του τότε Προέδρου της Αυτονομίας Γεωργίου Χρ. Ζωγράφου και μεταχειριζόμενος διάφορες έπινυσεις κατόρθωσε να άφαιρέσει με τη βοήθεια έκλεκτων φίλων της Β. Ήπειρου τα άναγκασθέντα κλειστρα για να στερηθ' υκρηφόρος ο Αυτονομιστικός άγώνας των βορειοηπειρωτών.

Ευχόμαστε να ζήσει για να δ'ή τους άγώνες του να πραγματοποιηθούν.

